

samme er klar til at sige ja til det, men vi mener, man grundlæggende skal overveje det nøje.

Det er også klart, at vi har taget nogle enkelte forbehold, men ellers er der frit slag, og det vil sige, at det kan også være ting, der vedrører udlændingepolitikken – altså på samme måde, som der er nævnt ting i den nuværende grundlov, som en tredjedel af Folketinget kan sende til folkeafstemning, og som vedrører udlændingeforhold, lige så vel som noget, der vedrører indfødte danskeres forhold. Sådan er det. Vi har tidligere haft folkeafstemninger i henhold til den nuværende paragraf, og sådan vil det også være i fremtiden, så udlændingsproblemer er ikke totalt udelukket, ligesom forhold i Århus eller forhold i København heller ikke er udelukket.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

### Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

### 13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

**Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme m.fl.**  
Af Niels Højland (FP) m.fl.  
(Fremsat 23/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

### Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet går ud på, at regeringen skal fremsætte lovforslag om at ophæve grundskylden for erhvervsejendomme.

Som det nævnes i bemærkningerne, har Fremskridtspartiet selv tidligere fremsat lovforslag

med dette indhold. Senest var der tale om lovforslag nr. L 84, som blev fremsat i november 1994 og tredjebehandlet i Folketinget i maj 1995. Resultatet blev, at lovforslaget blev forkastet, og jeg vil derfor nøjes med kort at henvise til, hvad der blev fremført fra regeringens side i forbindelse med det tidligere lovforslag fra Fremskridtspartiet:

Regeringen har en positiv holdning til erhvervslivet, og det mener jeg vi har vist i praksis i den udvikling, der har været, siden den nuværende regering kom til for snart 5 år siden. Men det er stadig regeringens opfattelse, at de ændringer, som beslutningsforslaget lægger op til, ikke vil være et velegnet instrument i skattepolitikken, og jeg må derfor på regeringens vegne afvise det foreliggende beslutningsforslag.

### Jørn Pedersen (S):

Det kan være svært at tage Fremskridtspartiets beslutningsforslag helt alvorligt af flere grunde. Det går faktisk ud på, at man skal afskaffe ejendomsskatterne fra den 1. januar 1998, og det er mig bekendt en dato, vi har passeret. Det virker også lidt underligt, når jeg læser beslutningsforslaget igennem, at det er fremsat den 23. oktober 1997, altså på et tidspunkt, hvor amter og kommuner rent faktisk har lagt budgetterne for 1998.

Jeg tror, det viser en del om seriøsiteten i forslaget, at tidspunktet mildest talt ikke er særlig velvalgt. Jeg ved ikke, om Fremskridtspartiet har forestillet sig, hvis nu Folketinget – mod min forventning – skulle vedtage dette beslutningsforslag, hvordan det skulle udføres i praksis; om man skulle til at lave nogle ting med tilbagevirkende kraft.

Jeg vil også godt have lov at sige, at set med socialdemokratiske øjne er det dybt økonomisk uansvarligt. Mere præcist mener jeg ikke det kan siges. I bemærkningerne gøres der opmærksom på, at de 14 amtskommuner ville miste omkring 3,3 mia. kr. som følge af forslag. Københavns og Frederiksberg Kommuner er, måske af gode grunde, ikke medtaget, plus at kommunernes provenu heller ikke er medtaget. Jeg synes, det er en flothed uden lige at sige til amterne og kommunerne, at nu mister de altså et så stort skatteprovener, uden at der er luftet én tanke om, hvad de skal gøre i stedet for. Der er nogle luftige forklaringer om, at når erhvervslivet får det bedre, kommer der flere i

arbejde osv., men særlig videnskabeligt er det vel næppe.

Jeg vil også godt sige, at forslaget vel nok er udtryk for, at Fremskridtspartiet ikke føler sig særlig godt hjemme i det kommunale selvstyre; jeg har i hver fald svært ved at få øje på det. Det er jo sådan, at den kommunale grundskyld er afhængig af, hvad man beslutter sig for rent politisk med hensyn til, hvor høj den skal være. Det er altså en indtægt, man selv kan sidde og administrere, og det undrer mig virkelig, at Fremskridtspartiet synes, man skal fratage de 275 danske kommuner denne mulighed. Det vil også undre mig meget, hvis dette beslutningsforslag kan blive vedtaget her i Folketinget, for jeg kan ikke forestille mig, at de partier, der har et bærende ansvar rundt omkring i amter og kommuner, vil fraskrive sig den mulighed for at skabe et provenu.

Jeg vil også gerne sige, at vi i Socialdemokratiet anser ejendomsskatter for en udmærket og retfærdig måde at bidrage til fællesskabet på, og jeg er fuldstændig enig i indenrigsministerens betragtning om, at skal man hjælpe og støtte erhvervslivet, er der mange andre strenge at spille på.

Jeg synes, der her er tale om et meget lidt gennemtænkt beslutningsforslag, og jeg har meget svært ved at se, at de partier, der har en chance for at blive bærende og styrende rundt omkring i det kommunale system, kan gå ind for, at vi skal gennemføre den desavouering af det kommunale selvstyre, vi ser her. Det ville være underligt for mig. Jeg bliver måske kloge-re, når jeg har hørt lidt flere ordførere, men vi siger klart og tydeligt nej.

(Kort bemærkning).

**Aage Brusgaard (FP):**

Jeg vil da takke hr. Jørn Pedersen, fordi han har læst forslaget og er vågen, og så vil jeg selvfølgelig helt ubetinget sige undskyld, fordi vi har fået et 8-tal med i stedet for et 9-tal, så den debat regner jeg ikke med skal køre længere. Det er selvfølgelig fra den 1. januar 1999.

Men at vi skal klandres så voldsomt for sådan en lille skrivefejl kan jeg nu ikke rigtig se. Bare i det minut, jeg har haft til at skrive noget ned, kunne jeg komme i tanker om tre fejl, regeringen har lavet bare inden for denne uge. Der er de 400 mio. kr. til boligforbedring, hvor man nu vil prøve at lave noget om eller rende fra det. Der har også været en diskussion om en taxalov – jeg kan ikke lige huske, hvad det var,

men her var der vist også nogle ting, der var lidt forkerte – og efter hvad vi ser i Jyllands-Posten og andre medier i dag, er udlændinge-loven heller ikke skrevet af en særlig heldig hånd. Så jeg synes nok, at et lille parti, der intet embedsmandsvælde har bag sig, kan undskyldes for at lave en lille trykfejl, men at et stort regeringsparti, der har et hav af embedsmænd bag sig, burde skamme sig lidt.

(Kort bemærkning).

**Jørn Pedersen (S):**

Jeg har nu forstået på hr. Brusgaard, at man i Fremskridtspartiet ikke kender forskel på et 8-tal og et 9-tal. Det tilgiver jeg gerne, og så må vi jo sige, at tidspunktet er fejlagtigt, og det forklarer jo et og andet.

Men det, jeg sådan set synes er nok så alvorligt – og det benyttede hr. Brusgaard ikke muligheden for at fortælle lidt om, da han var heroppe på Folketingets talerstol – er der mange milliarder, hvor man siger, at nu er der nogle, der ikke skal betale dem. Men de skal vel komme et eller andet sted fra, og synes Fremskridtspartiet ikke, at Fremskridtspartiets medlemmer – der sidder trods alt stadig nogle rundt omkring i forskellige kommunalbestyrelser – må føle det lidt mærkeligt, at de ikke fremover skal have mulighed for at bruge det instrument at opkræve ejendomsskatter i takt med det politiske flertal, der nu måtte være i kommunen?

(Kort bemærkning).

**Aage Brusgaard (FP):**

Hvis hr. Jørn Pedersen havde stået her, ville han have haft forståelse for, at jeg måtte gå ned, for den røde lampe havde faktisk lyst i flere sekunder, og det var udelukkende på grund af velvilje fra formandens side, at jeg ikke blev vippet ned. Derfor vil jeg bede formanden om at få mit ordførerskab i ordførerrækken, for så skal jeg nok forklare det.

**Formanden:**

Tak for det, det skal vi nok sørge for.

**Erik Larsen (V):**

Ligesom forslagsstillerne er Venstre stærkt optaget af at lette erhvervslivets omkostninger, og vi er optaget af at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, fordi vi alle sammen ved, at hvis erhvervslivets konkurrenceevne forbedres, skabes der baggrund for merbeskæftigelse i den

private sektor. Det er også baggrunden for, at Venstre og De Konservative i deres oplæg til finanslov for 1998 foreslog nettolettelse for 4,2 mia. kr. for erhvervslivet.

Venstre har tidligere været medforslagsstiller til et forslag, der meget lignede det, som Fremskridtspartiet her i dag har til behandling i Folketinget. Men i erkendelse af, at der ikke i Folketinget har været flertal for at afskaffe erhvervsejendomsbeskatningen, har vi sammen med Det Konservative Folkeparti i vores finanslovsoplæg foreslået, at disse afgifter aftrappes eller fjernes over en 4-årig periode, for så vidt angår provenuet på produktionsjord.

Det er klart, at Venstres grundholdning er, at skat på produktionsjord og erhvervsejendomsjord i bund og grund er en uheldig skat. Det er en skat, som skal falde, uanset om der har været et indkomstgrundlag i de pågældende erhvervsvirksomheder, og vi synes også, der er god grund til at se på netop dette spørgsmål i fremtiden.

Men jeg vil også godt sige, at Fremskridtspartiets forslag har den mangel i sig, som også den socialdemokratiske ordfører påpegede: Når man fremsætter et sådant forslag uden for en finanslovsammenhæng, melder spørgsmålet sig helt klart: Hvad med det provenutab, som kommunalbestyrelserne og amtsrådene hermed lider? Det er klart, at det spørgsmål er nødt til at indgå i en større sammenhæng, så man under en eller anden form enten kompenserer amter og kommuner eller giver dem mulighed for at sørge for dækning for de udgifter, der er budgetlagt.

Den lille diskussion om årstallet synes jeg ikke er værd at spille Folketingets tid på. Jeg har læst det som en skrivefejl, fordi jeg gik ud fra, at Fremskridtspartiet også følger nogenlunde med i, hvornår der budgetlægges i kommunerne.

Vi har som sagt en principiel forståelse for forslaget, men der er også mangler ved forslaget, som gør, at vi ikke umiddelbart kan støtte det, sådan som det foreligger her.

(Kort bemærkning).

**Jørn Pedersen (S):**

Nu forstod jeg på Venstres ordfører, at når Venstre fremsætter lignende forslag, har de dog tænkt over, hvordan de eventuelt kunne finansieres.

Vi kender jo Venstre som partiet, der måske mere end nogen andre påstår, at det kommuna-

le selvstyre er helt afgørende, og derfor vil jeg godt spørge hr. Erik Larsen: Hvorfor er hr. Erik Larsens tillid til Venstres byrådsmedlemmer rundt omkring i landet så ringe, at Venstre overhovedet kan finde på at foreslå, at man afskaffer en indtjeningsmulighed, byrådene har? Hvordan harmonerer det med det, der normalt er Venstres grundholdning, nemlig at man skal have frihed til at finde ud af at gøre det, der nu er bedst rent lokalt? Hvor er logikken?

(Kort bemærkning).

**Erik Larsen (V):**

Nu vil jeg ikke påstå, at jeg kan forklare hr. Jørn Pedersen logik, men jeg skal gøre et forsøg.

Vi er generelt imod den beskatningsform, der hedder beskatning af jord. Vi er specielt meget imod den, når det drejer sig om erhverv, og derfor er det klart, at logikken ligger i, at vi ønsker at fjerne kommunernes mulighed for at opkræve skat på produktionsjord. Det betyder ikke, at kommunerne så ikke har mulighed for via de andre mekanismer i den kommunale skattefastsættelse at søge dækning for deres omkostninger og de opgaver, som Folketinget pålægger kommunerne.

**Christian O. Aagaard (KF):**

Det kommer jo nok ikke bag på nogen ej heller forslagsstillerne, at vi i Det Konservative Folkeparti kan støtte dette forslag om ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme og gør det med stort set de samme bemærkninger, som sidst forslaget var til behandling her i Tinget for 2 år siden.

Vores ordfører dengang, hr. Torben Rechendorff, gav Fremskridtspartiet det råd, at såfremt det kom igen med forslaget, ville han anbefale, at det blev sat ind i en lidt større sammenhæng ud fra den betragtning, at vi her i Folketinget vel har en eller anden forpligtelse til at anskue skatte- og støtteordninger i sammenhæng. Det er en opfattelse, jeg som ordfører i dag deler ikke mindst med henvisning til de økonomiske konsekvenser, en vedtagelse af et eventuelt lovforslag vil få for de kommunale budgetter; men Fremskridtspartiet har enten ikke været opmærksom på det to år gamle råd eller ikke ønsket at følge det.

Det ændrer dog ikke på vores positive holdning til forslaget, som jeg ser som en naturlig fortsættelse af de forslag, vi sammen med Venstre stillede i forbindelse med finansloven,

eksempelvis fjernelsen af grønne afgifter, afskaffelse af arbejdsmarkedsbidrag, lettelse af virksomhedernes administrative byrder m.fl., forslag, der som det, vi behandler i dag, har som formål at styrke væksten i de private virksomheder, forbedre konkurrenceevnen og herigennem skabe ægte og varige arbejdspladser.

Vi er jo desværre herhjemme fortsat i den situation, at der etableres færre nye virksomheder, end der lukkes. Det er en udvikling, vi må og skal have vendt, og det er også i dette perspektiv, forslagene skal ansues.

Tilskud og forskellige støtteordninger kan i visse situationer være udmærket til at støtte starten af nye virksomheder, men det helt afgørende er, at man ikke kvæler vore virksomheder med afgifter, skatter og administrativt bøv. l.

For Det Konservative Folkeparti er det helt afgørende, at vi i de kommende år udnytter et gunstigt erhvervsklima maksimalt, hvilket efter vor opfattelse kan ske ved, at det er guleroden og ikke pisken, der anvendes over for virksomhederne.

Men som sagt kan Det Konservative Folkeparti støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

**Jørn Pedersen (S):**

Jeg blev en lille smule i tvivl, efter at have hørt den konservative ordfører, fordi man støtter forslaget, men er samtidig opmærksom på, at det ikke er finansieret, og der bliver henvist til, at man tidligere fra konservativ side har sagt, at hvis man skal gøre sådan noget, skal det ind i en større sammenhæng.

Er det rigtigt opfattet, at Det Konservative Folkeparti agter at støtte dette ufinansierede forslag, hvorom man har sagt, at det ikke er gennemtænkt? Det vil jeg da gerne høre, for det synes jeg giver anledning til nogle overvejelser om det, man kan kalde troværdighed. Jeg synes da ikke, det er særlig troværdigt, når man siger, at det skal ind i en større sammenhæng, og det kommer det så ikke, men man vil støtte det alligevel. Det synes jeg lyder interessant.

(Kort bemærkning).

**Kristen Touborg (SF):**

Mit spørgsmål er helt i forlængelse af den forrige talers. Jeg vil altså bare gerne vide, hvor De Konservative vil foreslå nedskæringerne som følge af alle de her manglende indtægter, for jeg går ud fra, at De Konservative har det sådan, at

de ikke mener, man kan bruge midlerne to gange.

(Kort bemærkning).

**Aage Brusgaard (FP):**

Det er sådan lige lidt pædagogisk vejledning til de to tidligere ordførere, for at vi ikke skal spille al for megen tid på sagen her.

**Formanden:**

Det må formuleres på den rigtige måde som et spørgsmål til hr. Aagaard, men det finder hr. Aagaard selv ud af.

**Aage Brusgaard (FP):**

Det, jeg synes, vi skal lægge mærke til, er, at det er et beslutningsforslag og intet lovforslag. I et beslutningsforslag er det principper, man tager stilling til, og hvis der bliver flertal for disse principper, skal regeringen lave det til et lovforslag nøjagtig på samme måde, som da De Radikale, SF og Socialdemokratiet for ca. 6 år siden fremsatte et beslutningsforslag om at indføre CO<sub>2</sub>-afgifter. Der var intet med om finansiering; man sagde bare, at der skal indføres CO<sub>2</sub>-afgifter her i Danmark. Det fik de flertal for, og der er en CO<sub>2</sub>-afgiftslov i Danmark. Sådan fungerer det.

Det er et beslutningsforslag, der går til Kommunaludvalget, må jeg formode, og der kan man stille spørgsmål, og man kan kalde ministeren i samråd. Det er ikke helt ualmindeligt, f.eks. i Miljøudvalget, at der bliver stillet 150 spørgsmål til et enkelt lovforslag. Det kan man også gøre til det her. Vi har aldrig påstået, at vi er alvidende.

(Kort bemærkning).

**Christian O. Aagaard (KF):**

Jeg kan sådan set indlede med at sige tak til hr. Brusgaard for besvarelsen af de to spørgsmål, der blev stillet.

Jeg skal til hr. Jørn Pedersen sige, at der jo ikke er tale om, at der her skal findes nogen form for finansiering, idet det er et beslutningsforslag. I det øjeblik – og det var det, jeg anførte i mit indlæg – at dette beslutningsforslag f.eks. blev vedtaget, skal der fremsættes et lovforslag, og der skal tages stilling til, hvorledes finansieringen skal finde sted, og hvor man eventuelt vil kompensere med besparelser eller tillægge forslaget den vægt, at det vil give yderligere skatteindtægter i form af flere arbejdspladser, større overskud i virksomhederne osv.

**Kristen Touborg (SF):**

Jeg har lyst til at begynde min ordførertale med at forlænge debatten fra lige før, hvor man sagde til den konservative ordfører, at det er rigtigt, at det her er et beslutningsforslag. Men det kunne være helt spændende at høre, om den konservative ordfører havde nogen bud på, hvor man kunne skære alle de her milliarder af kroner ned, eller om man er helt ude på herrers mark og overhovedet ingen hensyn har taget til det, men håber, at man får en åbenbaring i mellemtiden, så man kan finde de dér milliarder. Den konservative ordfører har mulighed for at sige noget til mig, når jeg nu er færdig med min ordførertale.

Grundskyld er reelt den eneste skat, man kan være sikker på, at virksomhederne betaler til kommunerne, når den store dyngge af lovlige skattefradrag og skatteregler er benyttet.

Skat er jo et nødvendigt bidrag til den fælles samfundsøkonomi. Penge i kassen er som bekendt helt nødvendige for, at amter og kommuner kan udøve den service, som vi alle sammen ønsker at der skal være, og virksomhederne benytter sig jo også af de offentligt betalte goder, der findes.

Bortset fra for landbruget er det med grundskatten jo heller ikke et særlig afgørende spørgsmål for erhvervslivet. Det er mit indtryk, at generelt set er erhvervslivet ikke særlig optaget af dette problem og i virkeligheden rimeligt tilfreds med forholdene, som de er.

Men i landbruget forholder det sig helt anderledes, og jeg går også ud fra, at det er Fremskridtspartiets egentlige begrundelse for at fremsætte forslaget, for når man ser på landbruget – og det vil i denne forbindelse sige de tidligere herremænds tolvmandsforeninger og landboforeningerne, som nu i parentes sagt i øvrigt er sluttet sammen – har man derfra i mange år argumenteret og agiteret for, at vi skulle af med grundskatten på erhvervsjorden, og det forstår jeg vel på sin vis godt, for det er jo dem, der har skrabet så meget jord til sig, at det reelt også er dem, der kommer til at betale en stor del af disse grundskatter.

Dermed er det også et rent partsindlæg, og så må man betragte det som et sådant. Jeg har aldrig helt forstået, at man i det store landbrug har villet bruge så mange kræfter på at afskaffe grundskatten. Det er faktisk næsten lige så længe, jeg kan huske, at man i samtlige beretninger på samtlige generalforsamlinger har haft den overskrift, at så skulle vi i øvrigt af med grund-

skatten. Efter min opfattelse har det aldrig været noget stort problem, men nu skal så siges, at jeg jo er husmand og ikke herremand.

Sagen er, at vi ikke kan bruge pengene to gange, og er der ingen penge i kassen, er der heller ikke nogen, der kan gives ud, så det her handler i høj grad om prioritering og ikke om ret meget andet.

Jeg vil godt give et eksempel på det: For halvanden time siden har jeg haft et møde med Dansk Handicap Idræts-Forbund, en organisation, der udfører et stort socialt arbejde. Den er kommet i en slem klemme i vores bevillingssystem herinde. Den har et utrolig stort behov for en forlængelse af statstilskuddet til mindst første halvår af 1999, og det store statstilskud, den har behov for, er 2 mio. kr. for at kunne køre videre med det store sociale arbejde, den laver for de handicappede.

Samtidig foreslår Z altså at anvende adskillige milliarder kroner i lettelser til virksomhederne. Det lille eksempel synes jeg viser, hvor Fremskridtspartiets sympati ligger. Man kan nu engang ikke, vil jeg sige til hr. Brusgaard, både blæse og have mel i munden på én gang.

SF vil gå imod det her forslag.

**Dorit Myltoft (RV):**

Det Radikale Venstre ønsker ikke at ophæve grundskylden, hverken for ejendomme der anvendes til boliger eller anvendes til erhvervs-mæssige forhold.

Det Radikale Venstre foretrækker at arbejde for, at skat på arbejdsindkomst kunne nedsættes, og derfor fastholder vi skat på jord og fast ejendom. De offentlige udgifter og indtægter skal hænge sammen. I øvrigt ville nedsat skat på arbejdsindkomst også være til gavn for erhvervslivet.

Det forekommer i øvrigt at være et meget bureaukratisk forslag, der her er fremsat af et parti, der ofte slår til lyd for afbureaukratisering.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette beslutningsforslag.

**Aage Brusgaard (FP):**

Jeg skal gøre det nogenlunde kort. Dagen har allerede været lang, og vi har jo også skrevet ret udførlige bemærkninger om, hvad det går ud på.

Det hovedsynspunkt, vi har og altid har haft i Fremskridtspartiet, er, at det er forkert at betale skat af produktionsjord og af produktions-

ejendomme. Hvis det er sådan, at landmændene eller industrivirksomhederne har overskud, betaler de jo skat af dette overskud.

Derfor mener vi altså, at det er en uretfærdig skat, der her er tale om, og særlig nu for landbruget. Når der bliver tale om nye pesticidafgifter, kvælstofafgifter osv., kunne vi faktisk godt unde landmændene, at de ikke skulle betale ejendomsskat af jord.

SF var inde på noget med handicapdræt, og jeg regnede egentlig med, at formanden ville fratage SF ordet. Det skete så ikke. Det har egentlig ikke meget med det her forslag at gøre, men det er også i orden.

SF afsluttede så med at sige, at det fortæller lidt om vores livssyn, at vi ville hjælpe erhvervslivet med flere milliarder kroner, når handicapdrætten manglede 2 mio. kr.

Nu er det sådan, at hr. Touborg ligesom undertegnede jo har gået i den stråttækte skole. Der lærte vi trods alt, at der kun var ét sted, hvor pengene til goderne kunne komme fra, og det er erhvervslivet. De offentligt ansatte, pensionister osv. har altså ikke noget at kunne give i skat, som man kan give videre til de handicappede. Det er kun erhvervslivet, der kan give de penge, som også de handicappede har brug for.

Derfor hænger det, hr. Touborg siger, ikke rigtig sammen.

#### **Formanden:**

Selv om det er sent, skal jeg nok alligevel hen-vise til forretningsordenen.

#### **Jette Gottlieb (EL):**

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, vil jeg fremføre, at Enhedslisten ikke opfatter det her forslag som vanvittig seriøst, da vi mener, erhvervslivet bør bidrage mere til samfundshusholdningen.

Grundskylden er en af de eneste muligheder for kommunerne til at sikre indtægter derfra, hvor der er flest penge, mens de på grund af det skrå skatteloft er tvunget til at give de højeste indkomster en skattelettelse.

Fremskridtspartiets begrundelse for forslaget er totalt latterlig. I bemærkningerne står:

»Dansk erhvervsliv har gennem mange år haft svære økonomiske kår.« Jamen det er jo noget rent sludder. Aktiekurserne sætter jævnlig nye rekorder. De seneste regnskaber for selskaberne viser stor stigning. Der er ikke mange steder i

samfundet, man finder flere penge end i erhvervslivet.

Vi kan ikke andet end totalt afvise forslaget.

#### **Ole Donner (DF):**

Jeg synes, fru Jette Gottlieb hævdede stemmen lidt og sagde, at aktiekurserne steg. Det er nu som regel ikke virksomhederne, der ejer aktierne, det er pensionskasser og lign., men at de har tjent mange penge er jo rigtigt.

Det forslag, som her foreligger, kan vi sige, at Dansk Folkeparti er meget positiv over for. Selvfølgelig skal det tilrettes, og vi skal have det rigtige årstal frem, men vi er positivt indstillet over for at vedtage, at man skal gå i gang med noget i retning af det, som Fremskridtspartiet foreslår.

Vi mener også, det vil være hensigtsmæssigt at lette erhvervslivet for nogle af alle de skatter, afgifter og administrative byrder, det har. Så vi er positive over for det, og finansieringen vil jo fremkomme, hvis beslutningsforslaget vedtages, og der på et eller andet tidspunkt kommer et lovforslag til behandling. Og så må vi se på, hvordan man vil foreslå en finansiering

Om vi kan afskaffe det fra den ene dag til den anden er et spørgsmål, vi må drøfte nærmere. Vi tror i Dansk Folkeparti, at det vil være hensigtsmæssigt at afskaffe det over nogle år, men vi er positive over for forslaget.

#### **Niels Højland (FP):**

Først vil jeg da sige tak til de partier, der støtter vores beslutningsforslag, i særdeleshed til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, som også mener det er et godt forslag.

Jeg vil også sige tak til fru Dorit Myltoft fra Det Radikale Venstre, som sagde, at de ikke ville støtte forslaget, men hellere ville arbejde for, at skatten på arbejdsindkomster kom ned. Når Det Radikale Venstre kommer med et sådant forslag, vil Fremskridtspartiet helt sikkert støtte det. Det er der slet ingen tvivl om, for vi er altid glade, når der er nogle, der tager de initiativer. Så dér kan man regne fuldt ud med vores støtte.

Det er klart, at det er et spørgsmål om holdninger, om skat skal være et reguleringsredskab, så alle myndigheder land og rige rundt skal have mulighed for at skrue på skatteskruen både i tide og utide. Det er også et spørgsmål om holdninger, om man skal have skat på det produktionsapparat, som jorden er for erhvervslivet, uanset om der er tale om land-

brug eller industrivirksomheder. Det er helt sikkert et spørgsmål om holdninger, og det kan man også høre her i dag.

Det kom ikke bag på mig, at de socialistiske partier ikke vil støtte det her forslag, men man kunne jo håbe, at det ændrer sig.

Det er også rigtigt, som det blev sagt af hr. Kristen Touborg, at det er hørt i generationer på landboforeningernes generalforsamlinger. Det har jeg også hørt, og det er klart, at det selvfølgelig også skuffer én, at det ikke er blevet afskaffet, når vi en gang imellem har haft en borgerlig regering. Det har nok været svært, og vi håber så, at der efter det kommende valg kan komme en anden regering, som vil være positiv over for at afskaffe det.

Til diskussionen om årstallet og tidspunktet: Det er da klart, at der er et spørgsmål om finansiering, og enten skal man have højere skatter, eller også skal man finde nogle besparelser. Det er logik for enhver, og det må jo så tages op til den tid.

Jeg kan da godt se, at der ikke er flertal for det her forslag. Det er beklageligt, men det forhindrer ikke Fremskridtspartiet i at have den holdning, at det er en fuldstændig bundretfærdig beskatning af erhvervslivet, og det ville under alle omstændigheder skabe arbejdspladser, hvis den ikke var der. Det kan altid diskuteres hvor mange, men der er slet ingen tvivl om, at det under alle omstændigheder ville skabe arbejdspladser.

Jeg vil en gang til sige tak for debatten også til dem, der ikke har støttet forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

## Afstemning

### Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

### 14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

**Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for aflønning af deltidsansatte eller frivillige brandmænd, strandfogder, redningsmænd og digevagter.**

Af Aage Frandsen (SF), Helge Sander (V), Brian Mikkelsen (KF), Tom Behnke (FP), Jette Gottlieb (EL), Addi Andersen (CD) og Poul Nødgaard (DF).

(Fremsat 13/11 97).

Forslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

**Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):**

Forslagsstillerne, der repræsenterer alle partier uden for regeringen, ønsker med dette forslag at sikre, at deltidsansatte eller frivillige brandfolk, redningsmænd, strandfogder og digevagter i tilfælde af arbejdsløshed stilles på linje med personer, der modtager vederlag for borgerligt ombud.

Landsklubben for deltidsansatte brandfolk har rettet flere henvendelser til regeringen for at få ændret reglerne, men det har regeringen af forskellige grunde ikke ønsket. Nu ønsker forslagsstillerne imidlertid at imødekomme ikke mindst brandfolkenes ønsker. Sagen er ganske godt belyst i kraft af, at tilsvarende forslag blev fremsat i den seneste folketingssamling. Der blev altså også nedsat en arbejdsgruppe, der skulle belyse sagen nærmere. Arbejdsgruppen afgav en rapport den 25. marts 1997, som forslagsstillerne alle må være bekendt med.

Jeg har imidlertid en fornemmelse af, at forslagsstillerne ikke kan have gjort sig helt klart, hvilke forskellige konsekvenser en gennemførelse af lovforslaget ville have. Jeg kan f.eks. indlede med at konstatere, at de deltidsansatte brandfolk i den omtalte rapport giver ganske klart udtryk for, at foreningen ikke ønsker det foreliggende forslag gennemført. Det synspunkt deles af deres arbejdsgiver, kommunerne, og Falcks Redningskorps.

Det er også værd at notere sig, at den største af de faggrupper, som forslaget skal støtte, ikke ønsker støtten i den form. Jeg skal også bemærke, at det af rapporten kan udledes, at det ikke er relevant at inddrage digevagter og strandfogder i denne sammenhæng.